

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 19 - THÁNG 7, 2024

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM SỐ 19 - THÁNG 7, 2024

****

Đặc biệt có thơ của 2 văn thi sĩ vừa qua đời:

LINH BẢO Võ Thị Diệu Viên (1926-2024)

TRẦN HOÀI THƯ Trần Quý Sách (1942-2024)

4. Ý Anh
5. Trần Đại Bản (Đại Bàng)
6. **LINH BẢO**
7. Trần Quốc Bảo - Virginia
8. Đỗ Bình - France
- 9-10. Mùi Quý Bồng
11. Nguyễn Vô Cùng
12. Nguyễn Thị Ngọc Dung
13. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 14-15. Trường Đình - United Kingdom
16. Mạc Phương Đình
17. Ngô Văn Giai
18. Đỗ Thị Minh Giang
- 19-20. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
21. Quang Hà
22. Lý Hiểu /Phan Khâm
23. Vũ Hối
24. Diễm Hoa
25. Phương Hoa
26. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
- 27-28. Githéa Hoàng Hy
29. Phan Khâm
30. Hoàng Song Liêm
31. Như Liên / Quang Hà
32. Nguyễn Phú Long
33. Tuệ Nga
34. Đăng Nguyễn
- 35-36. Cao My Nhân
37. Kha Oanh (Oanh Nguyễn)
38. Kim Oanh - Úc Châu
39. Y Thy Võ Phú
40. Nhất Phương
41. Thủy Lâm Synh
42. Thanh Thanh
43. Thanh Thanh/Tràm Cà Mau
44. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
45. Nguyễn Mây Thu - France
- 46-49. **TRẦN HOÀI THƯ'**
50. Minh Thúy Thành Nội
51. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
52. Thy Lệ Trang
- 53-54. Hoa Văn

Ảnh: Minh Châu Virginia

Tháng Sáu Tình Thân

Năm ngoái tôi cảm ơn tháng sáu với những cơn mưa rào giải hạn, nhưng năm nay tháng sáu lại khô quá. Nhìn ra sau nhà, hồ cạn nước xuống cả thước mà thấy đang cần mưa đến chừng nào.

Tháng sáu dù không mưa nhưng thắm đẫm tình thân. Cây lá vẫn xanh tươi, hoa vẫn bung cánh nở khoe màu trong nắng. Và tôi, vẫn rộn ràng vui với những ngày họp mặt đầy tiếng cười. Tôi đón cô bạn cũ từ San Diego qua chơi cả tuần lễ. Thế là chuyện xưa tuôn ra như mưa. Và Sài Gòn sống lại với những câu chuyện cười ra nước mắt của mười năm sau 1975!

*Mưa ở nơi nào không qua đây
Nhưng em vẫn đến đáng xưa gây
Tháng sáu mừng đón nhau vào hạ
Em thuở nào cười xanh cỏ cây.*

Tháng sáu lại tặng tôi thêm một món quà thật đặc biệt. Dọn nhà xuống Florida được hơn ba năm, đây là lần đầu tiên tôi mới có dịp được

đón “Người Cỏ Thơm” đến chơi nhà nhân dịp anh chị đi nghỉ hè với gia đình ở Cocoa Beach, cách Vero Beach một tiếng lái xe. Đó là anh chị nhà văn Phạm Bá - Ý Nguyên. Ở trên Maryland, nhà anh chị và tôi khá gần nhau, xem như “hàng xóm”, Chủ nhật cuối tuần tôi thỉnh thoảng lái xe đón chị đi chùa. Thật không có gì vui hơn khi nghe lại giọng nói ấm áp thân tình, tiếng cười quen thuộc của anh chị. Bằng chăm chút từng chi tiết khi chụp hình với anh chị. Tôi lại có thêm những tấm hình kỷ niệm ngọt ngào và hồng tươi như màu trái vải đang vào mùa ở Florida. Cảm ơn anh chị đã đến, và cảm ơn tháng sáu nữa nhé, dù không mưa.

*Tháng sáu về đây với biển xanh
Tình thân như dòng nước trong lành
Đời bổng reo vui niềm hạnh ngộ
Có nhau trân quý tháng ngày nhanh.*

Ý Anh

Vero Beach, Florida - 06/24/2024

TÌNH YÊU MÙA HẠ

Mỗi năm hè đến tôi còn nhớ,
Ngày đó còn mang tuổi học trò.
Mùa hoa Phượng nở mùa ly biệt,
Có kẻ theo chồng tuổi mộng mơ.

Hạ đến rồi đi, hè trở lại,
Bao lần tạm biệt tiễn người đi.
Buồn vui lưu bút ghi trang giấy,
Kỷ niệm ngàn năm để nhớ hoài.

Lại một đêm hè trên phố xưa,
Núp dưới hiên nhà thấm ướt mưa.
Hai đứa quen nhau từ dạo ấy,
Tình yêu chan chứa, mấy cho vừa.

Ngày tháng qua rồi anh ước mơ,
Người em yêu dấu mãi mong chờ.
Tình yêu xa cách không chờ bến,
Em bỏ tình anh đi lấy chồng!

Mỗi lần hè đến anh còn nhớ,
Nhớ dáng em gầy, mắt ướt mơ.
Nhớ bờ vai nhỏ, ôm hôn má,
Nhớ bóng trăng thề, vương ý thơ.

Đại Bàng (Trần Đại Bản)

NHÀ VĂN LINH BẢO
VÕ THỊ DIỆU VIÊN (1926 -2024)

<https://cothommagazine.com/wp/nho-ve-nha-van-linh-bao-1926-2024/>

GỬI NGƯỜI VIỄN PHƯƠNG

Người xa vắng em buồn đây có biết
Bao năm rồi tha thiết một lòng son
Bến Đà giang lệ nhỏ đá soi mòn
Em chờ đợi vẫn phải còn mong đợi
Trông tin bạn nhưng tin nào có tới
Thư viết rồi mà biết gửi về đâu?
Nếu cung đàn nhẹ thổi giữa đêm sâu
Sầu có lẽ giống nỗi sầu chinh phụ
Chữ: phai nhạt; đá: mòn; manh áo: cũ
Mà lòng em vẫn còn giữ bóng hình ai
Trên đường đời dù lắm nỗi chông gai
Vẫn tin tưởng đến ngày mai rục rỡ
Chàng có biết không chàng em thương nhớ
Mong tin chàng mà nước nờ lệ rơi...

Linh Bảo

GẶP NHAU MỘT ĐÊM NAY

Gặp nhau một đêm nay
Còn được đêm nào nữa?
Nhìn nhau cũng đủ say
Buốt giá không cần lửa

Chờ anh từ xa xưa
Từ muôn nghìn năm trước
Chờ phiêu pha cuộc đời
Chờ tả tơi nguyên ước

Hôm nay em có anh
Thời gian sao qua nhanh
Chưa mơ mà đã sáng
Đêm sao chỉ năm canh?

Em để nước mắt tràn
Thay muôn lời thở than
Suốt một đời u uất
Mấy nhịp cầu võ tan

Cha cho em ngọc ngà
Mẹ cho em châu báu
Đời cho em vinh quang
Trời cho ta hội ngộ

Ai cho em khối óc
Sao chẳng cho thông minh
Ai cho em nhan sắc
Sao còn cho điều linh?

Làm sao ta có nhau
Làm sao đừng thương đau
Làm sao đêm ngủ trọn
Khỏi chờ đến kiếp nào.

Làm sao ta có nhau
Làm sao đừng thương đau
Làm sao đêm ngủ trọn
Khỏi cầu xin kiếp sau

Linh Bảo

Võ Tá Hân phổ nhạc “Gặp Nhau Một Đêm Nay”,
tiếng hát Bích Hồng:

https://www.youtube.com/watch?v=tJAlpg_TJ_k

Xuân Hư Ảo

Xuân qua... Ừ nhỉ, Xuân qua rồi!
Gió lạc đường bay, mây chưa trôi,
Giọt sương ngấn lệ trên rèm mắt,
Em với Quê hương, một góc trời

Mưa khóc chiều qua, mưa thỏn thức,
Sáng nay, vụn vỡ nắng thủy tinh,
Ve tấu trường ca, sáu ray rút!
Đáy hồ trầm ảnh Xuân lung linh.

Nắng phủ hồng hoa tươi đẹp quá!
Sao Quê ủ dột chẳng tươi hồng.

Bún Bò Huế

Răng chừ trở lại Cố Đô,
Ghé ngang Thượng Tứ, thời (ăn) tô bún bò.
Hương quê mùi vị thơm tho,
Đặc trưng: mắm ruốc, xả ngò ớt tương...

Bún từ bột gạo nàng-hương,
Pha thêm bột lọc, vắt thường sợi to.
Nước-dùng, hầm kỹ xương bò,
Miếng giò heo luộc, giữa tô chín nhừ!

Thịt bò, cắt mỏng như tờ,
Tái sơ vừa độ, trộn vô nước-dùng.
Dầu ăn ớt bột, ngào chung,
Thêm vài tóp-mỡ trộn cùng cải con.

Nào ai hay, nỗi buồn của lá,
Lá rụng mùa Xuân, em thấy không?

Làm sao quên được Tết Mậu Thân!
Súng nổ vang rền hơn pháo Xuân,
Sông Hương núi Ngự chan hòa Máu!
Bao mồ tập thể... lá phủ dần?

Làm sao đếm được bao lá rụng?
Như lính xưa... rụng giữa chiến trường!
Ai lượm thẻ bài, tìm mũ sắt?
Xuân nào, rơi vãi chồn biên cương!

Ấy cũng khai Xuân, ngày Quốc Hận!
Thuyền chìm hơn lá rụng biển đông,
Sóng vỗ về niềm đau bất tận!
Ko-kra ở đâu... em biết không?

Xuân qua... đành vậy!... qua lâu rồi!
49 mùa Xuân, thoáng mù khơi
Hoa Xuân tàn rụng, như xác pháo!
Hư ảo Xuân, riêng một góc trời!...

Trần Quốc Bảo - Richmond, Virginia

*****

Rau thơm, xà-lách tươi dòn,
Ăn kèm bắp chuối, ngọt ngon lạ lùng!
Khách ăn chính gốc Miền Trung,
Bún bò Huế phải đi cùng ớt tươi!

Càng cay, càng thích thấu trời!
Bún bò ăn, đổ mồ hôi... ngó tề!
Món chi cũng có người chê,
Rứa răng ai nấy đều mê bún bò?

Trần Quốc Bảo - Richmond, Virginia

TÌNH SAY

Thi nhân lên núi tìm thơ,
Thiền sư xuống chợ ngẩn ngơ hóa khùng.
Nhân gian tranh miếng đỉnh chung,
Còn ta hải tiếng anh hùng ngủ say.

Đỗ Bình - France

TỰ DO

Ta chấp ngã nên chẳng thành đạo sĩ
Vụng đường tu vì mắc nghiệp cuồng si,
Thấy bần mê quên nẻo sáng từ bi,
Hồn bay bổng nhập vào trăng mộng寐!
Ta rong ruổi đi tìm chân thiện mỹ
Mượn văn thơ tri kỷ giải sầu bi,
Đời phù phiếm kiếp thăng trầm nghệ sĩ,
Ở bên thơ ta cảm thấy diệu kỳ,
Ngắm hoa cười hồn nhẹ tựa mây trôi
Nhìn sông chảy như trở về nguồn cội.
Nửa thế kỷ cõi nhân gian thay đổi,
Dòng thời gian làm phố cũ xa xôi

Thế giới phẳng người càng tranh danh lợi
Bã vinh hoa quên thế sự đầy voi
Trí tuệ, tuổi trẻ tương lai ngày mới
Cũng phù du trong hưởng thụ quanh đời.
Có những thuyền ra khơi không về nữa
Người hôm nay ít biết chuyện năm xưa?
Cuộc bể dâu đã tàn theo khói lửa,
Mất tự do đời lây lất đong đưa!
Bước ngậm ngùi xa quê từ thuở đó
Đời ly hương ta ca hát tự do
Chiều Paris nắng vàng trên lối nhỏ
Hoa lá thắm tình chợt nhớ con đò.

Đỗ Bình - France

Đây là hai bản nhạc trữ tình bất hủ đã đoạt giải Eurovision Song Contest và làm say mê thính giả Việt Nam những năm 1960s và 1970s.

NON HO L'ETÀ

Gigliola Cinquetti

Written by: Mario Panzeri, Nicola Salerno

<https://youtu.be/K-77-jkb fs?feature=shared>

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te

E non avrei
Non avrei nulla da dirti
Perché tu sai
Molte piu' cose di me
Lascia che io viva
Un amore romantico
Nell'attesa
Che venga quel giorno
Ma ora no

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te

Se tu vorrai se tu vorrai
Aspettarmi
Quel giorno avrai
Tutto il mio amore per te

Lascia che io viva
Un amore romantico
Nell'attesa
Che venga quel giorno
Ma ora no

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te

Se tu vorrai
Se tu vorrai aspettarmi

Quel giorno avrai
Tutto il mio amore
Per te

*****

EM CÒN TRÈ QUÁ

*Em còn quá trẻ để yêu anh
Chưa đủ tuổi đi chơi một mình
Và cũng không có gì để nói
Với anh, kiến thức anh mênh mông
Hãy để em sống trong lãng mạn
Cho đến một ngày... giờ thì không.*

*Em chưa đến tuổi để yêu anh
Còn bé quá để mà một mình
Đi chơi với anh, anh yêu ạ
Nếu anh thực sự ước mong
Nếu anh vẫn sẵn lòng chờ đợi
Một ngày kia em sẽ hiến dâng
Tất cả tình yêu em, trọn vẹn.*

*Hãy để em ấp ủ mối tình
Lãng mạn này riêng cho một mình
Đến một ngày kia..., anh yêu nhé
Nhưng bây giờ em phải nói không.*

*Em chưa đến tuổi để yêu anh
Còn bé quá để mà một mình
Đi chơi với anh, anh yêu ạ
Nếu anh thực sự ước mong
Nếu anh vẫn sẵn lòng chờ đợi
Một ngày kia em hiến dâng anh
Tất cả tình yêu em, trọn vẹn.*

MÙI QUÝ BÔNG (phóng tác)

06/22/2024

ERES TÚ

Mocedades

Written by Juan Carlos Calderón

<https://youtu.be/naAC37W42ro?feature=shared>

Como una promesa, eres tú, eres tú
Como una mañana de verano
Como una sonrisa, eres tú, eres tú
Así, así, eres tú

Toda mi esperanza, eres tú, eres tú
Como lluvia fresca en mis manos
como fuerte brisa, eres tú, eres tú
Así, así, eres tú

Eres tú como el agua de mi fuente (algo así
eres tú)
Eres tú el fuego de mi hogar
Eres tú como el fuego de mi hoguera
Eres tú el trigo de mi pan

Como mi poema, eres tú, eres tú
Como una guitarra en la noche
todo mi horizonte eres tú, eres tú
Así, así, eres tú

Eres tú como el agua de mi fuente (algo así
eres tú)
Eres tú el fuego de mi hogar
Eres tú como el fuego de mi hoguera
Eres tú el trigo de mi pan

Eres tú

LÀ ANH ĐÓ, ANH YÊU OI

*Anh đó, như là một lời hứa,
Như là một buổi sáng mùa Hạ,
Và với em, như là một nụ cười
Vậy đó, anh ơi, là vậy đó.*

*Trọn niềm hy vọng của đời em
Còn có ai khác đâu, ngoài anh
Như mưa đầu mùa đang rơi nhẹ
Xuống tay em, đó chính là anh.*

*Anh như một làn gió nồng nàn
Như nguồn nước chảy trong bồn phun.
Anh yêu ơi, anh là vậy đó,
Vâng, là vậy đó, anh của em.*

*Là ngọn lửa hồng trong nhà em
Và là ánh bập bùng lửa trại.
Là lúa mì để em làm bánh
Ừ, là vậy đó, anh của em.*

*Như bài thơ em viết, là anh.
Như tiếng đàn thổn thức trong đêm
Chân trời em, chính là anh đó
Phải, là anh đó, anh của em.*

*Như nguồn nước chảy trong bồn phun
Như ngọn lửa hồng trong nhà em
Như là ánh bập bùng lửa trại,
Như lúa mì làm bánh của em*

Người yêu ơi, Anh là thế đó...

MÙI QUÝ BÔNG (phóng tác) 04/25/2018

GIẢ SỬ QUÊ MÌNH KHÔNG CÓ DÒNG SÔNG

*Giả sử quê mình không có dòng sông
Thì làm chi có bài đồng dao "chèo đò bẻ bắp" *
Cho tuổi thơ một thời tấm mát
Dòng nước hiền nguồn sữa Mẹ yêu thương
Giả sử quê mình không có dòng sông
Lấy gì chở tình mẹ, tình cha, tình em, tình nước
Lấy gì rửa vết thương thời trận mạc
Sóng vỗ về chia sẻ những mùa tang
Ở quê mình cũng có dòng sông
Sao mọi thứ bây giờ như đứng lại
Bức tranh quê sông không còn nước chảy
Tội nghiệp câu hò, bến đục, bến trong.
Có ai về khơi lại dòng sông?*

nguyễn vô cùng

* Đồng dao:

"Chèo đò bẻ bắp bên sông

Bắp chưa có trái bẻ bông chèo về"

KIỆP SAU

Kiếp sau chẳng muốn làm người,
Cá vàng xinh đẹp xin trời ban cho,
Rong rêu, vỏ ốc, san hô,
Anh xây cung thủy, lững lờ em bơi,
Cá xanh cá đỏ từng đôi,
Cùng loài cùng bạn rong chơi thanh bình.
Biển khơi chen chúc cá kình,
Sông hồ nước đục lục bình long đong.

Kiếp sau xin kiếp chim lồng,
Cho em né tránh tên đồng nghiệt oan,
Cành trầm, gác quế lầu soan,
Nước trong, gạo trắng, ca hoan bên chàng,
Thi nhân thảo khúc liên hoàn,
Ngọc châu trác tuyệt ngâm vang tinh cầu,
Mặc cho thế cuộc bể dâu,
Tình ta hàn gắn cõi sầu thế gian.

Kiếp sau xin được số nhân,
Mai hoa tứ túc Trời ban sao lành,
Gối nhung, nệm gấm em nằm,
Vòng tay âu yếm, lời thăm ngọt ngào,
Thần thơ yếu điệu ra vào,
Mặc ngoài song cửa ồn ào mấy mươi.
Thời gian theo dõi đường đời,
Không gian lồng lộng lưới trời bao la.

Kiếp sau mong được là hoa,
Xin trời hóa phép em ra đóa hồng,
Xạ hương thoảng gió thơm lừng,
Thắm tươi muôn cánh môi nhung mịn màng,
Nụ hôn anh tặng nồng nàn,
Pha lê bình quý ân cần nâng niu
Yêu em yêu cả một điều,
Cành hồng dẫu đẹp vẫn nhiều gai chông.

Kiếp này mang kiếp cỏ thơm,
Lên đồi xuống núi mướt vườn thành thang,
Bình minh nắng lụa trải vàng,
Lú lo chim hót, thắm hoàng hôn sa,
Xuân về vui hội trăm hoa,
Vấn nhân tài tử hài hòa nhân sinh
Bốn mùa thân ái tâm tình
Nguồn thơ tri kỷ ta tìm đến nhau.

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Sonny Senser photo

UTAH NGÀY TRỞ LẠI

(Những ngày đến Utah. May, 2023)

Về chốn cũ chiều bỗng dưng mưa đổ
Cuối tháng năm phố núi vẫn lạnh đầy
Salt Lake City ướt những hàng cây
Núi ngủ trong mưa một màu âm đạm.

Xe chạy qua những phố quen thất lạc
Thấy tên đường như gặp lại cổ nhân
Mái tóc nào từng lộng gió băng khuân
Gateway Mall chiều cuối tuần thứ bảy.

Tôi cứ tưởng nước mắt mình rơi đấy
Chỉ là mưa nhòa nhạt cửa kính xe
Còn nhớ tôi không Temple Square?
Trời mây xám phía xa hoàng hôn xuống.

State Capitol tôi vừa đến
Bước bồi hồi lên những bậc thềm cao
Ngồi đây mà nghe gió núi lao xao
Tưởng ai gọi tên mình trong gió núi.

Bountiful, Centerville sắp tới
Làm cho tôi nao nức lối về nhà
Farmington như chưa hề cách xa
Bụi hoa đẹp nhà ai trên dốc thấp.

Mặc trời mưa trên đường từ Salt Lake
Theo tôi về những kỷ niệm chưa nguôi
Tôi vẫn còn thờ vị mặn trên môi
Hồ Muối lớn nước mênh mông như biển.

Về đến Kaysville cơn mưa tạnh hẳn
Mây lại xanh núi lại thức êm đềm
Tôi thấy mùi năm tháng cũ thân quen
Hồn tôi đấy Utah ngày trở lại.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(June 05, 2023)

RU LỆ ĐƠN CÔI

sáng hôm nay, con bước dài chờ đợi
dấu chân trần trên nương rẫy Lâm Đồng
gió ru êm, đỉnh Đại Bình thương nhớ
có mây trời nhẹ nhẹ, nổi niềm vương

đất Lộc Thành, dãy Chè xanh triu mến
Mẹ đeo Gùi, sương lá kiếp trời mây
chén canh Bùi, con vẫn hoài thương nhớ
mái tranh nghèo che nắng gió, sum vầy

đọt Mây non như mắt môi ngày tháng
sợi tóc bay, ai đấm đuối xa vời
con trở về cùng nét nhăn vàng trán
mộ Cha già, nghìn lẻ một nhớ thương

trăng gác cổng, gió ru hời nhẹ
làng Châu Mạ, hình bóng núi rừng xưa
mảnh đồng Chè, đóa hoa Cà Phê trắng
cây Diếp Trời, từng nhánh nhớ như mưa

đóa xanh xao về đâu tìm mộng ước
có còn chăng trên vĩ tuyến sương mờ
mái nhà xưa, u hoài Kim Trâm Thảo
giọt mưa trời, ai hát tiếng ầu ơ

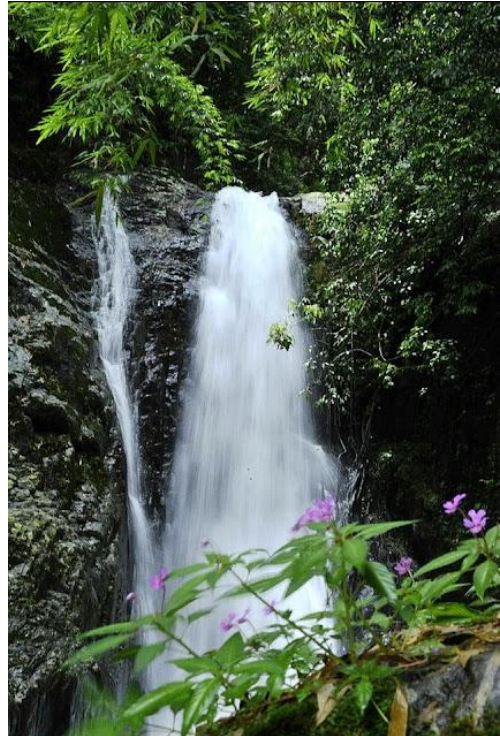
chiều nhớ thương bóng Mẹ già, cuối nẻo
lá thơ buồn giữa đêm vắng, lẻ loi
hoa trái tim, cánh rừng hoang Mót Mết
trăng gọi sầu, nghìn hạt nhớ đơn côi

Trường Đình

UK, sương mù già 2024

GHI CHÚ:

+ **Lâm Đồng:** Một tỉnh miền núi ở phía Nam Tây Nguyên, có độ cao 1.500 m so với mặt nước biển. Đây là tỉnh lỵ duy nhất của vùng Tây Nguyên không có đường biên giới quốc tế. Nơi đây có nhiều cộng đồng người Việt thiểu số đang sinh sống, gồm có người Châu Mạ (còn gọi Mạ Xốp, Mạ Tô, Mạ Krung), Cơ Ho (còn gọi là Kờ Ho, K'Ho), M'Nông, Chu Ru, Rắc Lây... Lâm Đồng có 2 thành phố trực thuộc tỉnh là Đà Lạt và Bảo Lộc, và cũng là một tỉnh lỵ có diện tích trồng trà lớn nhất ở Việt Nam. Đặc sản Lâm Đồng bao gồm hồng giòn, trái cây sấy, trà atiso, trà Bảo Lộc, cà phê Cầu Đất, bột trà xanh Matcha, mút trái cây, chuối Laba, dâu tây, rượu vang Đà Lạt, bánh tráng nướng, chả ram bắp, lẩu bò tiềm, nai nướng thác Prenn, bánh ướt lòng gà, cơm niêu Thuận Thành, phở khô, và đặc biệt nhất là rượu cần Chu Ru. Ngoài ra, Lâm Đồng còn có những món ăn dân dã của rừng Tây Nguyên rất ấn tượng, đó là đọt Mây non nướng, canh Bùi và rau lá Bép (còn gọi là lá Bét, lá Nhíp).

+ **Bảo Lộc:** Tên cũ là B'La, một thành phố thuộc tỉnh Lâm Đồng, cách Đà Lạt khoảng 100 km. Bảo Lộc chuyên về trồng trà, cà phê và dâu tằm. Những địa danh nổi tiếng là thác Đam B'ri, hồ Nam Phương, đồi trà Tâm Châu, thác 7 tầng Tà Ngào, thác Tam Hợp, suối Đá Bàn, Lâu Đài Trắng, và địa điểm trekking độc đáo là ngọn núi Đại Bình hùng vĩ (còn gọi là núi Spung, thuộc xã Lộc Thành). Bảo Lộc có nhiều cảnh chùa rất trang nghiêm thánh thoát (tu viện Bát Nhã, chùa Di Đà, chùa Linh Quy Pháp Ấn). Đặc sản của Bảo Lộc là trà, cà phê, bún bò, bún riêu và các món hủ tiếu rất ngon miệng. Món ăn khoái khẩu nhất là bánh mì ướp mật ong nướng muối ớt. Nơi vùng đất mù sương này còn có nhiều quán cà phê được kiến trúc theo các phong cách khác nhau, là những nơi hẹn hò đẹp lãng mạn, như quán Cõi Riêng, Wind Coffee, Mon Amour, Cà Phê Trịnh, Bonne Pense'e và Cafe Catinat.

+ **Chiếc Gùi:** Là phương tiện vận chuyển chính của người dân vùng cao đã có từ bao đời. Chiếc gùi được làm bằng tre nứa và mây, thường được người dân ông tự chọn lấy các loại tre mây tốt và chính họ khâu đan bằng thủ công, để cho người phụ nữ trong gia đình dùng. Gùi để chứa rau cải ngô khoai hoặc các đồ dùng trong gia đình, hoặc để đựng đồ con thơ, và đeo ở phía sau lưng của người phụ nữ Tây Nguyên. Hoặc đeo gùi trên lưng với rau khoai và đèo đồ con thơ ở phía trước ngực, để con được cùng với Mẹ lên rẫy xuống nương. Gùi có rất nhiều kiểu loại và kích thước

khác nhau. Trên thân Gùi có nhiều hoa văn màu sắc khác nhau, thể hiện phong cách và nét truyền thống cá biệt tùy theo mỗi bản làng.

+ **Diếp Trời (Dandelion):** Một loại cây thân thảo thuộc họ Cúc, còn có tên là Bồ Công Anh, Kim Trâm Thảo, Diếp Đại, Diếp Hoang, Mũi Mác, Mót Mết, Bồ Cóc, Lục Anh, Cổ Đỉnh. Diếp Trời có khoảng trên 50 loại khác nhau, vừa là cây rau cây thuốc mà cũng là cây trà, có nhiều vitamins và chất minerals. Cành lá màu xanh đậm, vị đắng, dùng trộn gỏi giấm chua với trái sung xanh, củ hành tím và lá nho non, ăn rất đậm vị quê hương. Diếp Trời ở Trung Quốc và Châu Âu, hoa có nhiều cánh vàng, thân lá mọc thấp sát đất. Diếp Trời ở Việt Nam có thân cao và tàng lá lớn. Loài hoa này tàn rụi rất nhanh, có hình dáng quả cầu trắng và bay theo gió mù trời. Cây Diếp Trời ở Việt Nam thường mọc hoang dại trên các tỉnh miền Bắc và các vùng núi cao như Đà Lạt, Sa Pa, Lâm Đồng và Tam Đảo. Thân lá hoa và rễ cây Diếp Đại được dùng làm vị thuốc để giải độc, giúp tiêu hóa, hạ nhiệt sốt, giảm áp huyết, trừ u nhọt viêm tấy, giảm bớt say rượu và hạ thấp chất mỡ trong máu (cholesterol). Hoa Diếp Trời có nhiều ý nghĩa về "tiên tri tình yêu" đối với giới trẻ. Người con gái khi yêu, với ước nguyện chân tình, đếm từng cánh vàng nhỏ trên đóa Diếp Trời, để đoán trước về tình yêu của chính mình, hoặc lẻ loi đơn phương, hay sẽ là nguyện ước lứa đôi tình nồng.

NHỮNG DÒNG KỶ NIỆM

*xin chép lại những dòng kỷ niệm
bao nỗi buồn cùng với niềm vui
quê cha, đất tổ, xa ngàn dặm
bè bạn, người thân, cách biệt rồi*

*“thơ ấu tráng về đũa trước ngõ
lớn khôn vùng vẫy sóng ngàn khơi
khó khăn, tay gượng lời ru mẹ
gian khổ, lời cha dạy ở đời
nợ nước thân trai cùng gánh vác
tình yêu thắm lặng mãi không voi
những trang nhật ký còn ghi dấu
lưu bút ngày xanh nợ với người
chôn kín hẹn hò cùng tuổi trẻ
đường tình thơm ngát tuổi đôi mươi
Tam Kỳ mòn gót chân lưu luyến
phố Huế nàng thơ giấu nụ cười
một thuở Nha Trang mưa nắng gọi
Sài Gòn khoe sắc đóa hồng tươi
bao nhiêu gặp gỡ rồi chia biệt
để lại trong nhau những ngậm ngùi”*

*xin giữ nơi đây dòng kỷ niệm
thương hoài dĩ vãng cố nhân ơi*

MẠC PHƯƠNG ĐÌNH

THEO CHÂN PHẬT

*Cái đêm hôm ấy vô thường
Tặng đoàn biến mất trên đường hành tu
Bước chân Minh Tuệ nhàn du
Khắp miền đất nước hạnh tu đầu đà.*

*Theo chân Đức Phật Thích Ca
Chúng sanh hoan hỉ gần xa đón mừng
Cung nghinh đảnh lễ tung bừng
Đâu ngờ đến Huế phải dừng ở đây!*

*Tặng đoàn ngỡ ngác xa thầy
Như chim vỡ tổ lạc bầy gọi nhau
Bây giờ Thầy ở nơi đâu?
Nhiều người muốn biết, thỉnh cầu công khai.*

*Lo cho sức khỏe của Ngài
Còn đi khát thực hằng ngày nữa không?
Chỉ cần giải tán đám đông
Để Sư tu tập thành công giúp đời.*

*Đầu trần, chân đất đội trời
Sáu năm khổ hạnh tám thân hao gầy
Mong Sư thể lực tràn đầy
Thân tâm khỏe mạnh, mỗi ngày an vui.*

Ngô Văn Giai

Tình Cali

Vắng xa nhẹ thoáng chẳng mười năm
Nỗi nhớ trào dâng giọt lệ thấm
Thuở ấy áo bay vờn nắng hạ
Gió lay tóc xoã buồn xa xăm

Xin bóng thời gian đừng vội vã
Hái đi ước vọng hãy còn xanh
Vòng tay hơi ấm chùng xa lạ
Trở giấc luyến lưu mộng chẳng thành

Chiều Cali vạt nắng soi nghiêng
Em vẫn là em nét dịu hiền
Con phố ngày xưa cùng nhịp bước
Ru đời nửa giấc mộng triền miên

Hương cũ chưa phai làn gió thoảng
Chia ly hoài cảm giữ trong tim
Hẹn nhau nắng ấm ngày mai sáng
Âm hưởng tình mơ mãi kiếm tìm

ĐT Minh Giang

ĐỘC ẨM CHIỀU MƯA

*Ngoài song mưa rơi rơi
Hồn hoang vắng ra khơi
Vài ly ta hợp tấu
Nhạc đời dang chơi vui.*

*Một ly về dĩ vãng
Như mây trời lãng đãng
Chất chồng bao kỷ niệm
Trôi theo với nắng vàng.*

*Nâng ly chào hiện tại
Quý xin Đức Như Lai
Đời bình an dưới thế
Mau sạch hết trần ai.*

*Một ly gửi tương lai
Buồn vui giọt sương mai
Long lanh đầu ngọn cỏ
Mong manh giữa đất trời.*

*Nâng ly kính song thân
Ôi thương nhớ vô ngần
Đỉnh non mờ khuất bóng
Vọng dăng nén hương tâm.*

*Một ly nhớ tình đầu
Trao “người em mộng sâu”
Bao năm vui duyên thắm
Xây “tổ ấm” bền lâu.*

*Một ly dành các con
Ngày nao búp măng non
Đòi thông vang tiếng hát
Đồ, rê, mi, fa, sol.*

*Ly nhớ Đà Lạt xưa
Khi chén rượu, cuộc cờ
Khi đàn ca, xướng họa
Say, tỉnh lạc rùng mơ.*

*Ly nhớ sóng đại dương
Thuyền lên đèn viễn phương
Dạt trôi bờ sinh tử
Nhòa nước mắt quê hương.*

*Mình ta ngắm mưa rơi
Tâm tư giăng đầy trời
Nàng Thơ đâu chọt đến
Cùng ta chén đầy vui.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

Blue Roses

Roses red and roses white
Plucked I for my love's delight.
She would none of all my posies—
Bade me gather her blue roses.

Half the world I wandered through,
Seeking where such flowers grew.
Half the world unto my quest
Answered me with laugh and jest.

Home I came at wintertide,
But my silly love had died,
Seeking with her latest breath
Roses from the arms of Death.

It may be beyond the grave
She shall find what she would have.
Mine was but an idle quest—
Roses white and red are best.

Rudyard Kipling

Hoa hồng xanh

*Hồng đỏ, hồng trắng mỹ miều
Tôi đem hái tặng người yêu của mình
Hoa tôi nàng chẳng thuận tình
Nói tôi hãy hái hồng xanh cho nàng.*

*Tôi đi nửa cõi trần gian
Tìm nơi trồng thứ hoa nàng thiết tha
Hỏi thăm nửa cõi ta bà
Người ta cười đáp lại và giấu tôi.*

*Mùa Đông tôi trở về rồi
Người yêu khờ dại ôi thôi từ trần
Hoa hồng từ tay Tử Thần
Trút hơi thở cuối cùng nàng nhận ra.*

*Biết đâu nơi mộ phần xa
Nàng tìm ra được loài hoa ước thầm
Riêng tôi tin khắp dương trần
Hoa hồng trắng, đỏ giành phần nhất thôi.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao (chuyển ngữ)

Tháng Sáu Vương Tròn

Tháng Sáu rỗng lên lẩn khuất mây *
Trời trong nắng nhẹ trái sân đầy
Tàng hoa đã rụng hương ngày cũ
Bướm lẻ quên mùa ngơ ngác bay

Tôi cũng nhiều khi quên tháng năm
Bởi qua bao cuộc thế thăng trầm
Một ngày duy vẫn luôn hằng nhớ
Tháng Sáu vương tròn, năm chín lăm.

Quang Hà

Kỷ niệm ngày đầu tiên trên đất Mỹ
(1 tháng 6 năm 1995)

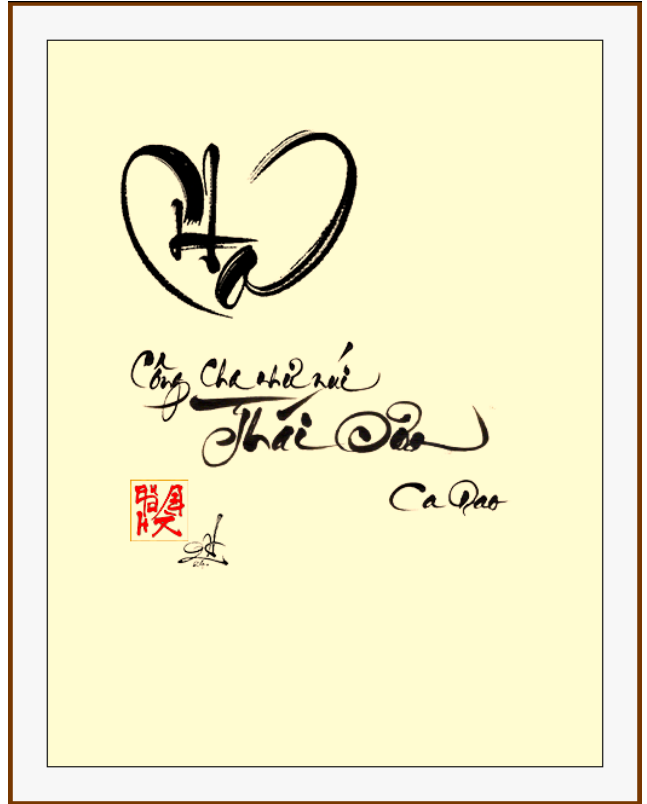
* Mây kết lại như hình vảy rồng.

sợi tóc phai

có sợi tóc nào chẳng phai
tóc mềm tóc rối tóc gai...
dầu mãi nhìn gương khuê các
hay luôn chải lược trang đài
đường ngói rẽ bờ chia mộng
thương hoài lên ngọn tóc mai

tóc mai đến thời qua một
ai chẳng khỏi nợ đồng lần?
sớm mượn đôi dòng thanh thủy
chiều thừa mấy sợi bạch vân
tìm đến sắc màu muốn nhuộm
ngẫm cười hai chữ giả chân

Quang Hà

Thư pháp: Vân Hà

MÙA VE SẦU

Về trần thoát xác biệt hang sâu
Nhạc khúc yêu đương lại bắt đầu
Cuồng nhiệt đâu cần tìm bóng mát
Khát tình chẳng đợi đến nương dâu
Hoa đăng trắng sáng tràn đầy ngõ
Mỹ tửu nhựa tươi hút cạn bầu
Hoan lạc dài lâu như bất tận
Làm sao nhân thế gọi ve sầu?

Lý Hiểu

HÓA KIẾP (Họa)

*Vẫn là nghĩa nặng với tình sâu
Không sống bên nhau tới bạc đầu
Gào thét trên cây... ôi chú rể!
Kêu van dưới cội... hỡi nàng dâu!
Chung lưng ân ái nương thân nhiệt
Đổi mặt giao hoan nụng má bầu
Mười bảy năm trời cùng hóa kiếp
Nhựa tươi nguồn mạch phá thành sầu.*

Phan Khâm

**Cỏ hoang vu, bông hồng ngoài nội
Lung linh cánh mỏng, gió chiều đưa...**

Thơ & ảnh, thư họa: **VŨ HỐI**

NOUS

*Nuit de pleine lune
Plages de hautes dunes
Ciel clair de brume
Nous, vent de hautes vagues.
Roc de beau marbre
Braise de douce flamme
Bois de grands fanes
Pluie de larmes sages.
Nous
Soleil de mince voile
Aube bleue d' étoiles
Fleurs peintes sur toile.
Nous
Mer de vaste plage
Soir couleur de sable
Vent couvert de nuages
Neige blanche de plaines
Désert de doux mirage.
Qu'importe ma douleur
Qu'importe mon désespoir
Qu'important mes souffrances
Je te conjure au nom de nous.
Jour et nuit de bonheur
Amour et vie d'espoir
Mots et rires de joie
Au nom de Nous.*

..... Une journée cafardeuse.

17 Mars 1993

Diễm Hoa

TÌNH HẠ THẨM

(Thất ngôn tứ tuyệt- tứ vỹ đồng âm)

*Tháng vào hè nắng thắm buông lơì
Gió dịu dàng đưa nốt nhạc khơi
Lòng rộn ràng anh nương bước tới
Mắt nhìn ai biêng biếc mây trời*

*Chia tay vừa chớm ướt tình thơ
Hứa hẹn cùng nhau mãi đợi chờ
Lưu bút vẽ vờì hòa nhịp thở
Ngẩn ngơ ngơ ngẩn hóa đường mơ*

*Đắm say mơ mộng rộn tim ai
Chớp nhoáng nụ hôn chập bóng dài
Thẹn cánh phượng hồng e ấp rải
Ve sầu ra rả khúc thiên thai*

*Dõi theo dáng ngọc trọn đường về
Nhớ nụ trinh nguyên đắm đắm mê
Dào dạt khối tình nghi ngút bề
Thiên thu lòng vẫn giữ câu thề...*

Phượng Hoa

Đường xưa chung lối

Đường xưa có lá me bay
Tuổi thời hai đứa nắm tay xây đời.
Tơ duyên se kết tuyệt vời
Năm mươi năm lẻ bạn đời ước mơ!

Tuy rằng không đẹp như thơ
Niềm vui xum họp hết bơ vơ sầu
Cuộc đời ta thực muôn màu!
Thời gian như nước qua cầu trôi mau.

Niềm vui chia sẻ với nhau.
Yêu thương tha thiết trước sau vun đầy.
Gia đình con cháu vui vầy
Qua rồi ngày tháng đọa đầy lo âu.

Dù đời bãi biển nương dâu
Nắm tay sánh bước dài lâu suốt đời!
Xuân qua hè đến tuyệt vời
Biển xanh cát trắng một trời vui tươi.

Chúng ta tám chục chín mươi?
Thân tâm an lạc nụ cười nở hoa
Nhớ thời tuổi trẻ đã qua
Con đường mơ ước thửa Ta học trò

Thái Hưng/PGH

Mến chúc quý bạn đã kỷ niệm ngày cưới 50 năm hay hơn nữa.

Màu Phượng

Thưa học trò ta thích màu phượng đỏ,
Khi biết yêu ta mến cánh phượng hồng,

Nụ hôn đầu đời pha chút cuồng ngông,
Em tuổi ngọc xinh nhu cảnh phượng tím.
Đến rồi đi, ta lang thang tìm kiếm,
Gặp lại nhau màu phượng chuyển sang vàng.

Cố nhân rời thuyền em đã sang ngang
Bỏ ta lại buồn cùng gốc phượng trắng...

Githéa Hoàng Hy,

Màu Tím thần thoại

Biển sóng vỗ bờ hoa tím phơi
Thiên thanh mây hạ trải ngang trời
Em xưa áo tím đêm thần thoại
Cho kẻ cuồng si nhớ chẳng vơi...

Sinh Nhật màu hoa huệ trinh nguyên,
Sài-gòn lấp lánh đã lên đèn,
Nhìn Em lộng lẫy như hoàng hậu
Cho lửa tình anh trót nhúm nhen...

Hơn bốn mươi năm ta lìa nhau,
Cuộc đời biệt xứ với thương đau,
Em nay đã trở thành thiên cô,
Anh vẫn còn đây trọn kiếp sầu.
Githéa Hy Hoàng, 2024

CÂY ĐÀ LÀNG CŨ

*Cây đa trước cổng làng tôi
Đâu còn tiếng quạ kêu... rồi bay đi
Bóng râm hai đứa thắm thì
Em đang bẽn lễn chuyện gì đêm qua
Mẹ về hỏi tội cây đa
Dối rằng theo chị hái cà trên nương
Chiều ơi tim tím mảnh vườn
Qua bao dâu bể con đường cách xa
Gió Lào nám thịt cháy da
Cành khô lá cũng xác xơ theo cành.*

PHAN KHÂM

TƯƠNG PHÙNG

*Em từ lục bát bước ra
Ghé về thăm Chị uống trà nơi đây
Nhớ hoài ngày đó chia tay...
Bây giờ hoa lá cỏ cây tương phùng...*

PHAN KHÂM

HOA

Hái bông hoa của một thời trẻ dại
Ta trao Em một buổi tình cờ
Đóa hoa ấy Em nào có đợi
Tay vụng về năm ngón tủi bơ vơ...

Hái bông hoa trong một vườn dị thảo
Ngát hương lòng ta gửi tặng riêng Em
Em chẳng nhận, cả trời sầu não
Ta trở về ngồi đợi bóng trắng lên.

Hái bông hoa của mùa xuân tàn tạ
Ép phôi pha trong cuốn vở học trò
Ta chợt thấy cả rừng hương sắc lạ
Em lại về trong giấc mộng đêm xưa...

Hái bông hoa của một thời dĩ vãng
Đợi Em buồn thấp thoáng trong mơ
Đêm vô tận ta ngồi chờ đợi sáng
Bóng ta sầu đổ xuống những trang thơ.

Đóa hoa ấy trên cành khô héo quắt
Đợi Em về mỗi mắt báo tin xuân
Tình yêu cũ nở trong vườn huyền hoặc
Ngày hoang vu, đêm mộng mị thêm gần.

Hoàng Song Liêm

Ca khúc "BÔNG HOA VƯỜN DỊ THẢO"

Thơ: Hoàng Song Liêm - Nhạc: Anh Bằng - Tiếng hát: Tâm Hảo

<https://www.youtube.com/watch?v=4IMHzeCDJnw>

CHIỀU

Ngọn xanh vương chút nắng vàng,
Chiều lên thấp nền hàng hàng cây cao.
    Tim về tổ ấm lao xao,
Bầy chim xoải cánh bên nhau gọi đàn.
    Mây trời vô định lang thang,
Hoàng hôn chiều tím mênh mang nổi sầu.
    Ngày xanh tìm lại nơi đâu,
Ai đem tàn úa nhuộm màu thời gian. **Như Liên**

Trống vắng

*Xứ người màu phượng tím trở hoa.
Ve sầu không đến ngại đường xa.
Không gian im vắng lời tình tự.
Phượng tím băng khuâng kém mặt mà.*

*Cỏ biếc vờn hoa nắng lung linh.
Khung cảnh nên thơ chẳng đậm tình.
Thiếu nón bài thơ, làn tóc xoắn.
Thiếu tà áo trắng, mắt môi xinh.*

*Trời xanh không gợn chút mây tơ.
Chim trời lè bạn hát băng quơ.
Ghế đá công viên mình một bóng.
Còn đâu mong ngóng thuở đợi chờ.*

*Bao năm viễn xứ lặng lẽ trôi.
Việt Nam quê Mẹ thuở nằm nôi.
Vẫn nhớ, vẫn thương lòng khắc khoải.
Tự do, no ấm lại lên ngôi.*

Như Liên

Bài Họa: Trẻ Một Mùa Hoa

*Năm ngoái ta về, phượng nở hoa
Mùi hương thoang thoang nhẹ bay xa
Những con lối nhỏ đầy hoa tím
Cành lá đong đưa, gió mướt mà...*

*Vườn ai vang tiếng sáo phong linh
Thay tiếng ve ngân nhạc tự tình
Lại nhớ băng khuâng thời áo trắng
Nắng hồng phượng đỏ, mắt nai xinh*

*Năm nay trẻ hẹn mùa hoa phượng
Lòng vẫn vương hoài ngọn nắng tơ
Thương ghé công viên sâu lè bóng
Thương hoa nghiêng cánh xuống mong chờ*

*Bận bịu xứ người lo cuộc sống
Thời gian con nước một giòng xuôi
Hẹn đến sang năm mình sẽ gặp
Để màu phượng tím lại lên ngôi*

Quang Hà

Ở NHÀ MỘT MÌNH

(Thương tặng bạn đời, Với tình trọn kiếp)

*Em đi thăm ngoại gần xa,
Trong ngoài quán xuyên cửa nhà riêng lo.
Không hò hẹn, chẳng chuyện trò
Dầm ba cuốn sách là cho qua ngày.*

*Vắng em. Thật đấy!...Nhớ đầy!
Nhạc vàng, phim bộ, lấy lấy... bỏ liều.
Chả buồn đặng tới nỗi niều.
Âm thầm xuống phố sớm chiều cảm hơi.*

*Ở nhà mấy bữa mưa rơi.
Lỡ quên tưới cỏ. Ông trời giúp anh!
(Ông trời thương kẻ lòng lành)
Đám ngò gai, mấy chậu hành tốt tươi.*

*Em về tím tím miệng cười.
Long lanh ánh mắt, đẹp lời ấm êm,
“Đêm nay mới thật là đêm,
Ai đem trăng giải lên trên vườn chè.”*

NGUYỄN PHÚ LONG

(Thi tập Còn Vương Tơ Lòng)

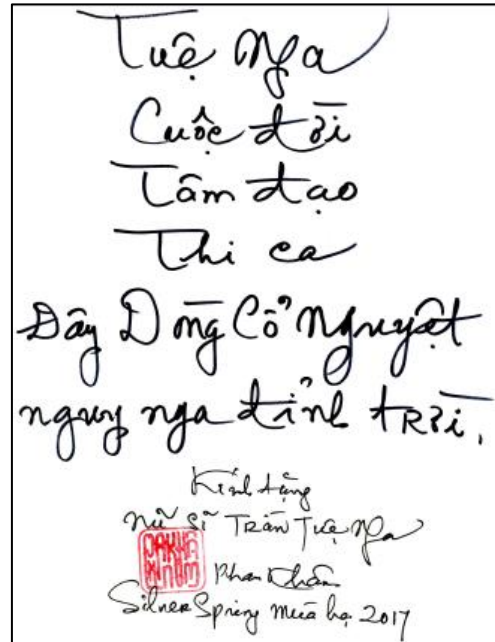
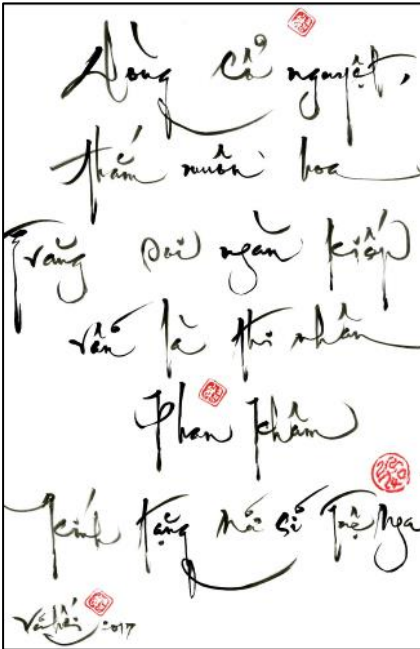

Dòng Cổ Nguyệt

Chợt nghe gió chuyển mùa sang
Lá rơi từng đợt, lá vàng đầy sân
Thấy trong cánh lá đường gân
Màu trầm của lá phân-vân của cành

Thả cho cánh lá xuôi ghềnh
Vào Thời Kính sớm thấy mình an-nhiên
Dòng Cổ Nguyệt, mộng uyên-nguyên
Có người ngủ gục đầu trên Kính Vàng...

Tuệ Nga

DÒNG CỔ NGUYỆT (Thơ: Tuệ Nga - Nhạc: Từ Công Phụng) - Tiếng hát: Quỳnh Lan

<https://www.youtube.com/watch?v=ruJfoUHxx10&t=2s>

TÌNH KHÚC HÈ SANG

*Có một loài hoa thật dịu dàng
Giữa rừng thorn ngát đọt Hè sang
Tôi mê hoa đẹp xuyên rừng thẳm
Lặng ngắm hoa đời giữa thế gian.*

*Mỗi sáng nhìn hoa thơm mộng vàng
Dường như hoa thắm giữa trời quang
Mê hoa mê mãi người trong mộng
Ôm mãi mối tình thật dở dang.*

*Thương hoa nên mãi dài nhưng nhớ
Mãi mãi tình duyên đã lỡ làng
Ngồi ngắm hoa đời bên quán vắng
Gửi niềm tâm sự buồn mang mang.*

*Hôm nay Hè đổ hồn hoang vắng
Chẳng biết tìm ai để thở than
Chợt nhớ hoa kia đời bạc mệnh
Ve sầu bỗng hát điệu vang vang.*

Maryland, Hè 2024

Đăng Nguyên

KHAN GIỌNG HÓT SƠN CA

Tình đêm tưởng trăm năm
Nghe lòng vừa đủ chán
Gọi nhau là cố nhân
Ôi vô cùng buồn nản

Đôi chim sơn ca già
Tiếng hót rơi ai oán
Đôi tình nhân cũng già
Bước lên vào quá khứ

Anh thử gọi tên em
Giữa bao la tiếc nhớ
Bài thơ tình dài thêm
Âm vang toàn thố khổ

Thôi ta chờ giấc ngủ
Đưa người tình đi xa
Vòng tay này áp ủ
Cuộc tình đã trôi qua ...

CAO MỸ NHÂN

CÁI DỜ DANG

Dờ dang không có cái hình hài
Cao, thấp, vuông, tròn, biết hỏi ai
Thượng Đế bảo rằng: đừng nhắm nhí
Âm Vương cười nhạt: chớ đông dài

Trăm năm chưa hết thiếu, thừa cơm
Ngồi nhặt hạt xuân, tuổi sạch trơn
Cái dờ dang nhìn bao thảm hại
Qua dòng quá khứ chẳng van lon

Buồn chi dang dờ cứ lằng nhằng
Dài, ngắn, nhớ, quên, lại rộn ràng
Con cháu chán chường, bằng hữu bỏ
Đồng cô, bóng cậu, ngó rồi thẳng

Ra vô vẫn chỉ dờ dang ngồi
Tình tấn là khi tỉnh nhắm thối
Cái vút đi thì còn đứng mãi
Điều cần thiết nhất lại xa rồi ...

CAO MỸ NHÂN

CUỘC BỘ HÀNH

*Bộ hành, ngày tháng bộ hành
Dù dài hay ngắn, dấu thành hay vơi
Hành trình cho cả cuộc đời
Vẫn chưa bước khỏi tựa nơi bắt đầu*

*Thành thoi trước cũng như sau
Nay sớm, mai muộn vẫn câu đường trường
Gian nan vốn dĩ vô thường
Nắng mưa sương gió tận tường như nhiên*

*Từ đi, mây khói vô biên
Xếp trong tay nải những phiên tuyệt tình
Trăm năm chớp mắt riêng mình
Ảnh hình tiền kiếp u minh cõi này*

*Bộ hành xả bỏ trả vay
Một trời phẩm hạnh tràn đầy dấu chân
Là không dừng lại mộ phần
Phút giây thả lỏng thân tâm lặng cuồng...*

*Bộ hành chuông mõ dần buông
Không nghe âm vọng, không buồn chẳng vui
Sao ai vương vấn, ngậm ngùi
Biết đâu nhân quả, luân hồi thênh thang...*

CAO MỸ NHÂN

Cốm Dẻo Mùa Thu

Cốm là một món, dùng ăn chơi,
Cốm dẻo, màu xanh, ngon tuyệt vời
Cốm bắt đầu có từ tháng chín
Bạn bè mời gọi nhau, cùng xôi.

Cốm không phải thứ để ăn no,
Mà chỉ vừa ăn vừa chuyện trò
Non nước, trời mây, tâm, thể sự
Hoặc điếu vớ vẫn không cần lo.

Cốm làm từ lúa nếp tròn, to (nếp cái)
Phải tuốt hạt từ bông, không vỏ
Và cũng không nên đập, giã mạnh
Rửa xong, gặt trấu, sấy cho khô.

Cốm làm từ, lúa nếp còn son, (1)
Mềm dẻo, có màu của lúa non
Ruột lúa vừa đầy, vỏ mới tróc
Gặt mà đúng lứa thì thơm ngon.

Cốm làm xong, cần đập vào ngay,
Như thế mới lâu được lắm ngày
Che kín bằng sen và lá ráy
Cho nên món Cốm luôn mềm tay.

Cốm làm, nhiều lúc cũng buồn lòng,
Lơ đãng, vô tình, thì hết mong
Thứ nhất, là khô, hai bị nát
Thứ ba, không vị là đi đông

Cốm là đặc sản, của mùa Thu,
Công sức chính là Thọ với Phu
Của nghiệp nghề vùng đồng ruộng nước
Cùng bàn tay nhóm cái "Hương Nhu" (2)

Cốm là món quý nơi Kinh Đô,
Thu đến, Cốm rao bán rầm rộ
Nữ giới "Làng Vòng" ưa gánh bán
Không cần rao, khách vẫn ào vô.

Cốm và chuối lằm khi đi đôi,
Chuối kẻ như, làm vai cái môi
Nhúng thẳng vào là, Cốm bám chặt
Chuối ăn với Cốm ngon hơn xôi. (3)

Khi ăn cốm là, dùm bằng tay,
Nhúm một chút, đưa vào miệng ngay
Nhai chậm, nhai lâu không nuốt sớm
Món này, có cách ăn hay hay.

Người xưa, kể lại cho nghe rằng,
Vào khoảng mùa Thu, Trời thiếu trăng
Mưa, lớn, nước to, gây lũ lụt
Nước chàn qua lúa, chầy phăng phăng.

Đau lòng, dân tủa xuống thu gom,
Khô, ướt thu thành đống, với vòm
Ăn đỡ lòng, ngừa nạn chết đói
Chẳng ngờ, lại cảm thấy ngon ngon.

Rời từ đó, trở về sau này,
Cứ đến mùa Thu, gặt nếp ngay
Làm món Cốm, ăn không hết, bán
Tổ Tiên tính toán, thật là hay!

Cốm là quà quý, biếu hay cho,
Người nhận sẽ hít hà, xuýt xoa
Các hãng, xưởng thường dâng, cúng Tổ (4)
Trước khi giao, bán cho người mua.

Kha Oanh (Oanh Nguyễn) - 2024

(1) Son= non; lúa non= hạt chưa cứng.

(2) Hương nhu= một loại cây có hương thơm;
phái nữ thường cài trên mái tóc.

(3) Xôi= Một loại cơm nấu bằng gạo nếp. Thời
xưa thường ăn chuối với xôi.

(4) Ông Tổ của nghề làm Cốm

Tri Kỷ Tìm Đâu...!

Tri kỷ là không hay có thật
Để vói tận trời và lật biển lên
Ngóng tìm đỉnh núi chên vên
Hỏi mây chẳng nói mây bênh bồng qua

Tri kỷ ngỡ gần hóa xa
Ôm trăng đối bóng đêm tà tỉ tê
Đèn trời thấp sáng lối về
Khấn xin lời nguyện hẹn thề sao băng

Tri kỷ có thấu hiểu chẳng
Buồn vui an ủi vết hằn xóa tan
Đồng hành vượt bão tràng giang
Cuối dòng định mệnh dở dang... vẹn gìn

Vẽ lại hồi ức thuở mình
Tô thêm kỷ niệm trọn tình cho nhau
Nhủ thầm tri kỷ tìm đâu
Đợi chờ ... chờ đến bao lâu vẫn chờ...!!!

Kim Oanh - Úc Châu

17.5.20

Ai Là...

Là mùa xuân băng khuâng mơ mộng
Là vườn hồng ong bướm lượn quanh
Là trăng thanh sáng tỏa đầu cành
Là long lanh ghé hôn mắt ngọc

Là mùa hạ mơ màng lớp học
Là nắng thơm hong tóc ươm hương
Là tàng cây trĩu đầy hoa phượng
Là chia xa lòng biết vấn vương

Là mùa thu lá phủ ngập đường
Là tương tư nhớ thương thầm kín
Là tháng 9 tựu trường gặp lại
Là xuyên xao nói phải lòng ai

Là mùa đông nồng nàn men say
Là mê đắm mãi hoài không tỉnh
Là bờ vai điểm tựa yên bình
Là son sắt chân tình bền bỉ.

Kim Oanh - Úc Châu

7.6.2024

Buổi Chiều Ta Ngắm Hoàng Hôn

Đi qua rừng cây lá
Nắng vàng còn vấn vương
Quanh đây không người lạ
Chỉ đôi ta trên đường

Hai dòng sông giáp mặt
Trên đỉnh đồi bên nhau
Buổi chiều trôi chậm chậm
Rời xa sau chiếc cầu

Dưới sông in bóng nước
Chiếc thuyền câu êm trôi
Ta nhìn về phía trước
Khi có nhau trong đời

Đường về đôi chân bước
Sỏi đá kêu lao xao
Tay trong tay xuôi ngược
Đi qua tháng năm nào...

Y THI VÕ PHÚ

061524 - Tye River Overlook
James River State Park.

Đi Tìm Bầy Ngựa Hoang

Trên con đường sỏi đá
Hoa rừng thơm ngát hương
Tiếng chim kêu rộn rã
Lá còn đọng hơi sương

Giữa rừng bầy ngựa hoang
Thành thoi đang gặm cỏ
Một con non nhỏ nhỏ
Thấy người lạ đứng nhìn

Con ngựa nhỏ xinh xinh
Nghe tôi bấm máy hình
Tò mò ngơ ngác nghĩ
Ông làm gì nơi đây?

Tôi đi mấy trăm dặm
Để tìm đến nơi này
Chỉ mong rằng gặp được
Bầy ngựa hoang hôm nay.

Y THI VÕ PHÚ

061424 - Rhododendron trail
Grayson Highland State Park

Hát Trên Dòng Sông Cạn

Trời tháng bảy đẹp thêm vòng nhật nguyệt
Nắng ngọt màu hoa lá cỏ long lanh
Mây xuống thấp vừa tầm tay lữ thứ
Bánh xe quen viên đá sỏi song hành
Cây yên lặng nghiêng đầu gieo bóng mát
Chim một mình ríu rít điệu uyên ương
Có nghe không liên khúc của yêu thương
Sông dù cạn gió thiên đường vẫn thổi
Lạnh lạnh hoàng hôn bỗng bênh sắc núi
Vuông khắn cài hờ hững mỗi lựa hồng

Mướt môi mềm nếm thử nụ tình xanh
Men hạnh phúc ướm quanh mảnh tri kỷ
Đêm tư tưởng, ngày xôn xao trần lụy
Yêu đời như thủy thủ nhớ con tàu
Yêu hận thù, âu yếm với trời cao
Sông dù cạn vẫn dạt dào tiếng hát
Dòng sông năm xưa rộn ràng ý nhạc
Rót cheo leo qua phố cũ gập ghềnh
Tay vẫy chào đêm tối đợi ngày lên
Đời vẫn đẹp ven thêm trăng ướp mộng

Nhất-Phương

Vời Vợi Cõi Mơ

Ngày mơ trở giấc yên bình
Đêm mơ dĩ vãng hồi sinh quay về - Nhất-Phương

Đêm nằm thỏn thức tim ca
mơ huyền ảo ảnh thời ta có mình
Sài Gòn... triệu ánh lung linh
khởi nguồn điệp khúc diễm tình chân hoang
Đêm nằm ôm gối thâm than
rọi soi dấu vết dở dang Xuân thì.
Lỡ mùa, lỡ bước chân đi,
lỡ xa chốn cũ, lỡ thì đáng chưa?
Đêm nằm vắng tiếng đò đưa
khách qua bến vắng, người thừa thiếu người

bập bênh đám Lục Bình trôi
tím hoa, tím cả mảnh đời mất nhau.
Đêm nằm nhắm đếm vòm sao
chia ly vạn nẻo trời cao khó dò
Sầu riêng quên lối hẹn hò
nép thêm dĩ vãng nhìn tro lụn tàn
Đường xưa quóc mộc nhịp nhàng
ngờ đâu gót lạc, điệu đàn xót xa
xót xa? Thằng thốt lời ca...
Đêm nằm chạnh nhớ thời ta có mình.

Nhất-Phương

CỔ QUẬN

Cổ quận từ đây cách biệt rồi
Tình quê tình mẹ khuất đôi nơi
Hoàng hôn biển vắng buồn tê tái
Tan nát lòng con lúc chia phôi

Mẹ ơi quê cũ có chờ mong
Gom ánh trăng khuya sưởi ấm lòng
Đời con mẹ kể còn như mất
Vì trót xa ngàn dặm biển sông

Con biết lần đi ấy mẹ buồn
Điểm thêm màu bạc tóc pha sương
Vẽ thêm trán mẹ đường nhăn nũn
Và chúc thêm bao nỗi chán chường

Đến giờ đã mấy lượt thu qua
Canh cánh lòng con nỗi nhớ nhà
Dòng kênh trước ngõ còn lơ lửng
Trôi bóng trăng lên... bóng nguyệt tà

Có lúc con mơ thấy trở về
Nhà xưa vắng mẹ vách khoe tre
Vườn rau năm cũ um tùm cỏ
Giếng nước rêu phong nứt tứ bề

Con biết tìm đâu dáng mẹ hiền
Bao năm mòn mỏi giấc không yên
Tình thương cho hết về con trẻ
Xa con hồn mẹ phải tạt nguyên

Bừng tỉnh giấc mơ con xót xa
Phố thị đêm mưa bóng nhạt nhòa
Tàn canh con trẻ ngồi rơi lệ
Lệ xót thương thân phận mẹ già

Rồi những đêm mưa nối tiếp nhau
Nhớ nhung ngồi đếm bóng canh thâu
Nửa hồn tan nát theo canh hạc
Còn nửa chơi vơi vạn cổ sầu

Con níu thời gian mãi đợi chờ
Mang về cho mẹ một niềm mơ
Đem thương về đổ đầy môi mắt
Cho lệ mừng rơi trong nắng to.

Thủy Lâm Synh

Mùa thu 1982

QUEN-THUỘC

Có những con đường quen thuộc cũ
Từ ngày đôi lứa mới yêu nhau.
Tóc nàng phủ xõa lên vai gã,
Tiếng nói người thương quá ngọt-ngào.

Những chuyện không đề, không đoán được,
Đêm này chưa hết, tiếp đêm mai.
Cổng nhà chặng ấy quen không khép
Lũ chó tuân theo cứ sủa hoài.

Mắt ngược nhìn lên trăng thánng tám,
Nhìn trăng trong đáy mắt giai-nhân.
Mỗi hồ nước đọng, từng mô đá,
Thuộc hết đường đêm dưới bước chân.

Tay nhỏ ngang mày che ánh chói,
Có cô con gái lẳng vắn-bài,
Bâng-khuâng một phút hồn trinh-nữ,
Chùng mọng ngày mai, mọng với ai...

Những buổi về khuya sương xuống lạnh;
Dưới mưa bước nhỏ vẫn thư-nhàn;
Gốc cây thủ-thỉ bên tường gạch:
Cô+cậu vui đời nhất thế-gian!

Ai chẳng từng ghi bao kỷ-niệm,
Tuổi xuân dan-díu những con đường!
Nhưng rồi... hương chuyển, thuyền xoay lái,
Đường cũ người xưa cách mấy phương...

*

Lâu lắm, hôm nay về nẻo thuộc,
Chúng mình sống lại thuở hai mươi;
Sau lưng tiếng chó ùa theo sủa,
Chồng vợ nhìn nhau ngật-ngheo cười.

Thuở ấy ân-tình mà gãy đổ,
Lòng nào thanh-thản tới hôm nay:
Đi trên đường cũ đầy quen thuộc,
Trời rộng ghi trong bốn cánh tay...

THANH-THANH

KHI TÔI CHẾT

*Nếu làm biếng, cứ nằm nhà thoải mái
Viếng thăm chi, vài phút có thêm gì?
Mắt đã nhắm. Lạnh thân. Da bầm tái.
Dấu bôi son, trát phấn cũng thâm chì.*

*Tôi đi trước, hẹn gặp nhau ở đó,
Ai thay da mãi mãi sống trăm đời.
Kẻ trước người sau, xếp hàng xuống mộ
Biết đâu là khởi điểm cuộc rong chơi.*

*Nếu có khóc, khóc cho người còn lại,
Bời từ nay thiếu vắng nỗi đầy vơi.
Cũng mất mát, đáng hình, lời thân ái
Tựa nương nhau, huyệt hững giữa đất trời.*

*Đừng đăng báo, phân ưu lời cáo phó
Chuyện thường tình, phí giấy có ích chi?
Gởi mua gạo, giúp người nghèo đói khó
Dịu đau buồn những kiếp sống hân vi,*

*Trối nhạc vui cho người người ý thức,
Cuộc nhân sinh sống chết cũng tương đồng,
Khi nằm xuống, xuôi tay và nhắm mắt
Thì đau buồn hạnh phúc cũng hư không.*

*Đừng xây mộ, khắc bia ghi tên tuổi
Vài trăm năm hoang vắng, chẳng ai hoài.
Vũ trụ vô cùng, thời gian tiếp nối,
Tỉ tỉ người đã chết tự sơ khai.*

*Khi tôi chết đừng ma chay đình đám,
Hỏa thiêu tàn, tro xác gởi về quê
Dấu bốn biển, cũng là nhà, bầu bạn
Trong tôi còn tha thiết chút tình mê.*

*Thì cũng C, H, Ô, N kết lại,
Nắm tro xương hài cốt khác nhau gì,
Nhưng đất mẹ chan hòa niềm thân ái,
Cho tôi về, dù cát bụi vô tri.*

TRÀM CÀ MAU

WHEN I HAVE DIED

If you feel like lazy, lie down at home freely;
What use to visit, some minutes adds nothing really.
Eyes are closed. Body cold. Skin bluish pale.
Even vermilion/paint applied: still dark deep stale.

I have gone first, we will meet there at that place.
Nobody can exuviate to live for ever in this space.
One ahead, others next, queuing to graves pure;
Who knows where is the beginning of the tour.

If you weep, just weep for those remaining
From now on missing confidences entertaining;
They also lose cordial figures and words to nurse:
Such mutual aid, oh, that is a misstep in universe.

Do not publish the obituary, condolences in papers
Since the ordinary things wasted are only vapors;
Instead buy rice to help the poor and indigent
Soothing the grief of people humble but exigent.

Start festal music so everybody aware of the game
That in this world life and death are of the same.
Once lying down, arms loose, eyes shut, all is chill,
Then, happiness or distress both are equally nil.

Do not build, inscribe my name/age on a
tombstone;
Years will have passed, no one will have shown.
The macrocosm is immense, time succeeds time,
Billions and billions have died since the prime.

When I am dead, my funeral? do not solemnize.
Cremate it, send the ash to my country to localize.
With friends is like at home on the globe any part;
Inside myself there is still always that fervid heart.

Then, it is what that collects, compacts, maintains:
There is no difference between corpse and remains.
But the native land is with affection overflowing;
Let me return there, even as dull dust, unknowing.

THANH-THANH

Loanh Quanh Xóm Vàng Đường Gần

Xóm cũ nghe người nhắc lại
khơi từng kỷ niệm ngày xưa
chặng đời êm như bóng mát
nhẹ nhàng kéo kẹt võng đưa

Ta còn một thời để nhớ
từng khuôn mặt của từng người
ánh ngọn đèn vàng đầu ngõ
vẫn hoài nỗi nhớ khôn nguôi.

Những gì ngày xa xưa ấy
gắn theo vết chuyến xe đời
gió bay nhẹ tà lụa bạch
vàng trắng thơ sáng nụ cười.

Xa rồi về thăm vài dạo
các em bé bóng lớn lên
che nửa nụ cười mắc cỡ
nghiêng mặt liếc mắt làm duyên

Hàng phượng sân trường vẫn đỏ
cây nhãn nhà kia trĩu lồng
ngọn dừa góc vườn cuối ngõ
chim đùa lá biếc trời trong!

Nhà kế nhà thân thầy Trợ
thầy Ký thầy Quân thầy Thông
không ai tường cao ngăn cổng
người dựng chơn chất thật lòng.

Lối xưa xe ngựa thu thảo*
người đây còn lại lão làng
xóm cũ mơ về dĩ vãng
vô vàn nỗi nhớ miên man.

Vàng trắng chẳng già theo tuổi
tình thân lối xóm xanh hoài
Tịnh Tâm đường gần xóm vắng
hỏi chừ còn mất những ai...

Người cũ tha phương gặp lại
chợt thấy lòng mình nao nao
vần thơ dấu chưa tròn ý
cũng viết thay lời ới nhau.

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

12/2017

PHƯỢNG SẦU

Ngày xưa nho nhỏ
Đôi bạn dễ thương.
Ngày xưa phượng đỏ
Tay ôm sách vở mà thương.
Những mùa phượng nở
Nhuộm thắm sân trường,
Chùm hoa chói đỏ
Nồng nàn gọi gió yêu đương.
Gọi mộng vấn vương,
Gửi tình yêu tới,

Lòng đắm say hương.
Ai hay, phượng rơi trên đường?
Mang theo lá vàng.
Thu ơi! Ngỡ ngàng.
Phượng sầu không tới.
Hạ đi. Buồn với Xuân tàn.
Tiếng ve kêu hè,
Nghìn năm đau thương.
Hạt mưa nhỏ bé,
Sao như ngấn lệ tràn tuôn?

Nguyễn Mây Thu

BUỔI SÁNG

*Buổi sáng tinh mơ trên đường đến trường,
Vành nón nghiêng thơ che màu mắt đỏ.
Lũ bạn ghẹo trêu vì sao lệ nhỏ,
Mẹ mắng oan rồi khóc, có vậy không?
Bé phải vội cười, thật dị vô cùng!
E dè Bé đáp khẽ trong giọng nhớ,
Hai chữ TM ngả nghiêng trên vở,
Không còn quần quít in trên bàn học.
Nào biết vì sao chiều qua Bé khóc!
Ngày trôi qua, môi mắt tím như lòng.
Có ai nghe tiếng lá vàng rơi không?
Người đi xa vắng, tình sầu mênh mông...*

(Bài thơ cho Bé)

Nguyễn Mây Thu

(28-06-2024)

<https://cothommagazine.com/wp/thuong-tiec-van-thi-si-tran-hoai-thu-1942-2024/>

*“Khi tiếng gà đầu tiên vừa gáy trong thôn
 Tôi biết mình là một người may mắn
 Tôi có quyền đốt lên diều thuốc
 Xếp lại chiếc mền bỏ vào lại ba-lô
 Cả đêm qua trời trút xuống trận mưa
 Tôi che súng bằng poncho sợ ướt
 Mưa ào ạt lính ngủ ngời ngủ đứng
 Giữa mả mồ, người sống chết đêm qua”*
(Bản tấu khúc ân sủng)

*****

*“Xin tạ từ những mồ hôi và nước mắt
 Những đêm ngày nơi chiến địa tha ma
 Những xóm làng đã cháy thành tro than
 Những bãi chiến trường chất chồng xác chết
 Xin tạ từ chú gà con sống sót
 Giữa trưa hè cất tiếng gáy lẻ loi”*
(Tạ Từ)

*****

Hành quân qua xóm Gò Bồi *

*Hành quân qua xóm Gò Bồi
 Xem nhà Xuân Diệu có còn hay không
 Tôi qua chiếc cầu Đạ Hàn*

*Chắc nhà thơ cũng từng qua chốn này
 Bồng lòng rất nhẹ như mây
 Thấy trên sông những đám mây in trời
 Thấy lòng rất đổi bồi hồi
 Nhớ bài thơ thuộc chép thời học sinh*

*Hành quân qua xóm Gò Bồi
 Nắng trưa đổ lửa trên đồng cỏ khô
 Xa xa xanh thẳm hàng dừa
 Bao quanh xóm, những bụi bờ khả nghi
 Quân dừng đợi lệnh chuyển đi
 Máy truyền tin cứ rù rì ỉ ôi...*

*Bỗng nhiên một tiếng cắc bùm
 Xé lên từ xóm Gò Bồi bên sông
 Và rồi, là một thằng con
 La lên một tiếng, gục đầu, súng buông
 Đạn AK phá thịt xương
 Làm tan nát cả tấm lòng với thơ*

*Giờ này ngoài Bắc, ông say
 Làm thơ giết ngụy phanh thây quân thù
 Giờ này, ở tại Gò Bồi
 Có tôi chuẩn bị dàn người xung phong...*

====
 (*) Gò Bồi thuộc quận Tuy Phước, Bình Định, nơi sinh trưởng của nhà thơ Xuân Diệu

TA BÁN CÀ REM HÈ

Ta đã về ôm những nhánh tang thương
Cúi đầu bước đi giữa lòng phố cũ
Con phố của ta, ruột rà trăm ngõ
Sao bây giờ mỗi khúc mỗi đau

Ta đã trở về, bốn năm phù du
Hồn hóa đá, người thành dã thú
Ta đổ dành ta tai trời ách nước
Thôi đã hết rồi, món nợ tiền khiên

Thì tại sao xin một chỗ dung thân
Cố xứ ơi, cây đào trước ngõ
Ngôi nhà ta, trời ơi bỗng lạ
Con đường xưa, thay đổi nảo nùng

Ngày xưa Từ Thức trở về, hương bưôi băng khuâng
Đất trời quê hương dễ thương thế đó
Hôm nay ta trở về, đóng vai ông lão
Đi giữa lòng âm phủ trần gian

Ông lão buồn trong tuổi thanh niên
Ngày tháng lửa binh, già hơn quả đất
Sau cuộc chiến tranh làm tên sống sót
Sau cuộc tội tù đi bán cà rem

Ta bán cà rem hè, ta bán cà rem!
Lắc chiếc chuông đồng, khua vang làng xã
Ôi những hồi chuông lâu rồi đã ngủ
Bỗng hôm nay, choàng dậy, ngỡ ngàng

Trên đầu ta, mây trắng thênh thang
Dưới chân ta, vòng xe nhật nguyệt
Chuông đồng leng keng, thay người đào huyết
Gọi những ma hồn trong buổi đào điên

Ta đạp qua cầu, qua bến, qua sông
Qua những xóm làng, công trường mờ mả
Chiếc áo trận xanh, sạm mùi khói lửa
Chiếc mũ rơm đan, vương miện tội tù

Ta qua những miền thiên cổ âm u
Ta đập vào thùng, nghêu ngao ca hát
Ta bán cà rem hè, kem đường kem chảy
Thêm kem oan cừu chất ngát miền Nam

Những con đường Nam Bắc Tây Đông
Những trạm mọc lên chó vàng chó sói
Hỡi sợi dây sên, mi là bạn khó
Kết cùng ta những nỗi lênh đênh

Ta bán cà rem hè, thì bán cà rem
Bà con ơi, đừng nhìn ta mà khóc
Ta đang đứng trong chuồng thú vật
Ít ra ta vẫn là một con người

Em bé quê ơi, nghèo lắm, phải không
Lại đây anh tặng em một cây kem chuối
Có phải em là con một người lính ngự
Nên cuộc đời toàn là những cơn mơ?

Ôi những tiếng reo giòn, ông già cà rem
Chưa đầy bốn mươi, ta già thế đó
Ta không buồn đâu, tóc ta bạc trắng
Như một ông già chuyện cổ phương Tây

Ông già Noel vào mùa Giáng Sinh
Lắc chiếc chuông đồng phát quà phát bánh
Ta cũng như ông đầu làng cuối xóm
Lắc chiếc chuông đồng, phát cả trái tim

Trần Hoài Thư

GẶP EM SÀI GÒN

*Gặp em trong chuyến xe về muộn
Trắng đã lên trên khu Hàng Xanh
Đường qua Gia Định chia trăm ngã
Có ngã nào em hiểu tình anh ?*

*Có phải anh ngồi không nói năng
Lòng anh như đã nói trăm lần
Mắt em là cả trời Lê Lợi
Mái tóc em: Thoảng gió Bạch Đằng*

*Có phải em là Gia Long
Để anh về không ngủ
Cho lòng anh hạ đờ
Sân trường thêm băng khuâng*

*Có phải em là Trưng Vương
Để anh về trước cổng
Thềm màn mưa rất mỏng
Mềm sợi tóc nhớ nhung*

*Có phải em là lan
Trong vườn cây Bách Thảo
Có phải em là trầm
Ngải bắt hồn điên đảo
Có phải em Saigon
Kiêu sa và hoa lệ
Hồn nhiên và tươi trẻ
Mùa rộn ràng chim non*

*Gặp em trong chuyến xe về muộn
Trắng đã lên trên khu Hàng Xanh
Sài Gòn Tân Định trăm ngàn ngã
Có ngã nào em hiểu tình anh ?*

Trần Hoài Thư

(Trích Ô Cửa, Thư Án Quán tái bản 2008).

NHA TRANG NGÀY TRỞ GIÓ

*Có những đêm nằm nghe sóng
Sóng gọi ta thiết tha
Có những đêm nằm mơ sóng
Sóng gọi ta trở về*

*Nha Trang: hai tiếng bầm gan
Nha Trang: nghe càng nát ruột
Nha Trang: đêm hoài thao thức
Nha Trang: ngày nhớ bạc đầu*

*Con còng đò tị nạn rồi, bỏ biển
Em "bông bê" đã mất tích không về
Nha Trang là gì,
Sao cứ gào mê
Cứ ngỡ như một ngày biển động
Cứ thấy lại một bầu trời lỏng lẻo
Nắng, gió, mặt trời, cát bỏng dưới chân
Và con ốc nào nằm trơ trọi tui thân
Có đặng hết cho ta những ngày trở gió
Và trên bầu trời xa xưa đó
Có vì sao nào cô cút giữa Nha Trang?*

*Tôi bây giờ như loài ốc mượn hồn đi hoang
Vỏ ở xứ người ruột gan nơi cố xứ*

*Nha Trang ơi,
Ở nơi đó trái bàng còn khô vò
Hàng keo buồn rứt tóc vẫn chờ em...?*

Trần Hoài Thư

THEO EM (81)

Nhà có bốn phòng nhỏ
Em chọn căn phòng trên lầu làm nơi thờ phượng
Một bàn thờ dành cho chư Phật
Một bàn thờ dành cho cha mẹ ông bà
Một bàn thờ dành cho những bậc thánh hiền
Đêm nào em cũng một mình
Cùng lời kinh nhật tụng
Đêm nào cũng hàng giờ
Lời kinh bay đi
Đậu lại hồn anh
như một điệu đàn trầm thống nhất
nói với anh rằng,
hỡi người, tên đàn ông ngạo mạn
hãy sám hối thì vừa
Anh chẳng hề thuộc một lời kinh
Nhưng đêm nào những lời kinh
đã dạy anh cúi đầu nhắm mắt
Anh chẳng bao giờ biết lần tràng hạt
Nhưng những hạt trân châu
em đã thay mặt lần giùm

Lời kinh kia không biết có mẫu nhiệm
chút nào không
Mà sao giọng em đã làm
con thần lẫn này nhắm mắt
Riết rồi đêm nào cũng nhớ hoài
tiếng chuông tiếng kệ
Cả mùi trầm thơm tỏa xuống khắp nhà

Nhưng bây giờ ngôi chùa nhỏ của em
đã đóng cửa
Những lư nhang lạnh ngắt que tàn

Chỉ một cái thang lầu
Vời hơn mười bậc thềm lên xuống
Mà sao quá khó vô cùng
Cái chân mỗi ngày nhờ nó đi lên
Bây giờ cái chân trở thành khổ nạn
Cái tay mỗi ngày em lật trang kinh
Bây giờ cái tay lại vô tình hờ hững
Mấy tháng trời nhà vắng tiếng kinh
Chỉ có chẳng là tiếng em kêu tôi nhờ giúp đỡ
Chỉ có chẳng là cánh tay đưa lên rất nhẹ
Kéo sợ em đau
Chỉ có chẳng là cái chân này phải được chỉnh lại
trước khi bước đi
Nếu không, sẽ ngã. vì không được thăng bằng

Bây giờ
Thay vì em cầu sám hối mỗi đêm
Tôi cầu bình an cho em mỗi giờ mỗi phút
Thay vì em đọc cầu an cho tôi
Tôi sửa lại đôi chân, đắp lại chiếc mền
chuẩn bị lại đồ vệ sinh để bên bàn chai nước
cho em bình an giấc ngủ
Hãy tin đi em
cái thang lầu rồi có ngày
em sẽ lên và xuống một mình
ngôi chùa nhỏ của em sẽ có ngày
được bật đèn trở lại
và anh sẽ là con thần lẫn
trở lại chỗ cũ nghe kinh
Có phải vậy không?

Trần Hoài Thư August 12, 2013

Bây giờ trời đất thênh thang
Tôi lên trên núi trên ngàn để vui
Dưới kia, mệt quá cuộc đời
Xa kia, xa quá, vợi vợi Việt Nam...

Thơ của Minh Thúy Thành Nội

tháng 6, 2024

Khúc Tình Ca Của Lính

Hát nhớ người anh lính Cộng Hoà
Nơi miền thung lũng lấm vàng hoa
Một thời kỷ ức còn sâu đậm
Dấu bóng thời gian có nhạt nhòa
Hát quý thương anh đã một thời
Bút nghiên xếp lại mái trường ơi
Đâu quân đất nước cần trai trẻ
Bảo vệ an toàn khắp mọi nơi
Hát kể về anh những tấm lòng
Băng rừng lội suối giữ non sông
Nằm gai nếm mật vai sòn áo
Chẳng ngại đêm ngày vất vả công
Hát dạo phố phường bộ áo xanh
Bên nàng lụa trắng đẹp như tranh
Thì thầm dệt mộng ngày chung lối
Về phép rồi xa lính phải đành
Hát khóc thân anh nhọc chiến trường
Đạn bom pháo lửa chuyện khôn lường
Hy sinh bỏ mạng màu cờ phủ
Bạn tiễn hai hàng khóc tiếc thương

Hát ngơ ngàng nhìn, ánh mắt ngơ
Nổi trôi vụn nước khó ai ngờ
Tinh thần chiến đấu còn anh dũng
Một sớm, một chiều tường giấc mơ
Hát thắm rừng sâu lính tội tù
Tương lai chỉ thấy bóng sương mù
Vợ con lệ tủi đời cay đắng
Đợi mãi chồng về nghẹn tiếng ru
Hát ngậm ngùi sầu tủi hận căm
Anh lính tử sĩ đã yên nằm
Hy sinh mạng sống vì non nước
Thương phé thân tàn chịu thán năm
Đồng Thảo dâng lên tấm nghĩa tình
Đóa Hồng sáng rỡ ánh bình minh
Cô ca ngập tận niềm thương cảm
Mến mộ các anh đậm bóng hình

Văn nghệ chương trình ý nghĩa mang
Bao nhiêu giọng hát góp lời vàng
“Lễ Cha” tháng sáu, ngày “Quân Lực”
Kỷ niệm một thời ... khúc nhạc vang

Lễ Cha

Kỷ niệm ngày xưa dưới mái nhà
Êm đềm hạnh phúc sống bên ba
Em hư nén mỗi câu rầy máng
Chị lỗi ngăn từng tiếng giận la
Chữ hiếu không tròn khi tuổi hạc
Công chăm chẳng vẹn lúc thân già
Xa quê vẫn mãi hoài trần trở
Bức ảnh hương tàn buổi “Lễ Cha”

Đón Hạ

Rực rỡ hè về sáng cảnh khung
Quyên hoa nở rộ khắp sân cùng
Dây bìm lấp lửng đeo vòng sát
Hạt nắng lơ lửng tràn chiếu lối chung
Ngọn núi tô màu xinh cả khoảng
Trời mây vẽ sắc đẹp từng vùng
Nàng Xuân vội bước nhường tranh hạ
Vạn vật vui ngời Ớn lượn tung

BÌNH CA

Này em này em hãy mừng vui
Lắng nghe tiếng thác đổ, quên đời.
Để nhớ để thương ngày vui cũ,
Sao chỉ còn nghe nước mắt rơi.
Ôi quê hương đó như em đó,
Tiếng hát đau thương của ngậm ngùi.
Ta đành như gió mây phiêu bạt,
Ngang dọc trời xanh kiếp nổi trôi.
Em về chợt tỉnh cơn xuân mộng,
Gió thổi bùng lên một trận cười
Những chuyện buồn xưa trong ký ức
nhặt nhòa theo mắt lệ đầy vơi
Trong cơn mê đắm tìm đâu thấy,
Một chút rượu hồng đủ ngọt môi.
Một chút mưa bay cài trên tóc,
Nhạc bỗng âm vang tiếng gọi mời.

Tuệ Trung (Lê trọng Dũng)

[Cổ Nhạc sĩ Vũ đức Nghiêm đã phổ nhạc
trong trại tù NT (1979-1980)
Viết lại năm 2024]

GIẤC MƠ YÊU

Em mười sáu tuổi, của mộng mơ,
Chưa có ai đâu để đợi chờ
Sao đã chọn hoa cài lên tóc,
biết chọn giấy hồng viết tình thư.

Em mười bảy tuổi, em tình si,
bỗng thấy xa xôi, những lối về
Chân bước ngập ngừng nghe lời ngỏ,
nhủ thầm, sao ngày dài lê thê.

Em mười tám tuổi, hát ru tình,
tình yêu, con dốc ngược, chênh vênh.
Đã có bao lần em tự hỏi
đường đến tương lai có gập ghềnh?

Em mười chín tuổi, mộng ban đầu
Hôm nao chợt nghĩ, thuyến về đâu?
Rực rỡ cỏ hoa nơi cập bến
Xao xuyến trong em vụn sắc màu.

Em tuổi đôi mươi, em yêu ai?
Long lanh khoé mắt, lệ tình vui,
Đã thấy quanh đây niềm hạnh phúc
Tình sử dấu trong một tiếng cười.

Tuệ Trung (Lê trọng Dũng)

CHỈ LỤY NÀNG

Thôi nhé đôi mình hết nợ nhau
Người đi, ta chẳng trách chi đâu
Đôi xưa mất dấu làn mây trắng
Hồ lạnh còn in bóng nguyệt sầu
Dáng nhỏ nhạt nhòa xa bến cát
Dòng xanh hờ hững bỏ chân cầu
Nước đi... đi mãi... không về nữa...
Khép kín muôn đời... một nỗi đau

Một nỗi đau nào ai có hay!
Phượng Hoàng đã khuất cuối đường bay
Ta tìm mộng cũ trong đêm vắng
Hồn chước cơn sầu giữa rượu cay
Ngày đó... trăm lời... trăm tiếng nhớ
Bây giờ... một bóng... một trời say
Em ơi- đốt lại hương trầm cũ
Hãy rót chia nhau chén đắng đầy!

Chén đắng đầy voi những xót xa
Bao năm mà ngỡ mới như là
Môi nồng hò hẹn... hương thoang thoảng...
Mắt biếc tạ từ... lệ thiết tha...
Sương tuyết phương xa nàng có lạnh?
Mây thu núi bạc nguyệt chưa nhòa
Ngậm ngùi đọc lại câu thơ cổ
Tâm sự người xưa hay chính ta?

Hay chính ta cùng chuối lệ xanh?
Xác xơ lá chiếu, xác xơ cành
Trùng dương mỗi mắt đời vô vọng
Gió bụi mòn chân bước độc hành
Biết mộng ngàn năm là ảo tưởng
Rằng tình suốt kiếp vẫn mong manh
"Bán sinh phong cốt lẳng tàng thậm
Nhất phiến u hoài chỉ vị khanh " *

Thy Lệ Trang

* Thơ Đỗ Mục - Hà Thượng Nhân dịch:
"Nửa đời sương gió ngang tàng
Tắm thân chỉ lụy vì nàng đó thôi"

THƠ VÀ TÔI

Tôi với thơ duyên tự thuở nào
Nhìn lên thấy cả một trời sao
Có trăng soi sáng con đường lụa
Tôi bước đi cùng lòng xuyên sao

Tôi vẫn âm thầm tha thiết vui
Cùng thơ ngày tháng trọn trang đời
Con đường nhân thế luôn trong đục
Tôi cõi lòng riêng dạ sáng soi

Thơ nắng vàng bay tình vẫn đầy
Là niềm hạnh phúc có trong tay
Còn mong chi nữa điều xa lạ
Tôi tự cho mình những chén say

Tôi với thơ hoa cũng tuyệt vời
Trời chiều ngăn ngắt bước chân đôi
Thời gian như đã mong cùng tận
Vẫn đẹp trong đời mỗi bước vui

Tôi có người thơ chung áo thơ
Áo đan không phải áo may hồ
Người thơ tôi ở bên trời tuyết
Giữ đẹp như tình tôi ước mơ.

Hoa Vãn

06/20/2024

BAY CAO

Tôi làm thơ để vui thôi
Những câu nhung lụa mong đời sẽ chia
Xuân tôi nay đã qua bờ
Mùa Hè như để đón tờ lịch rơi

Một đời mưa gió tả tơi
Cái đau nhân thế mấy hồi đeo mang
Trái tim lệ đổ hai hàng
Mùa Thu nay đã trắng trang thơ hồng

Tình đời gạn đục khơi trong
Lụa là cơn áo se lòng cầm tay
Thế thôi rồi tháng rồi ngày
Mùa Thu tôi lá vàng bay vai mòn

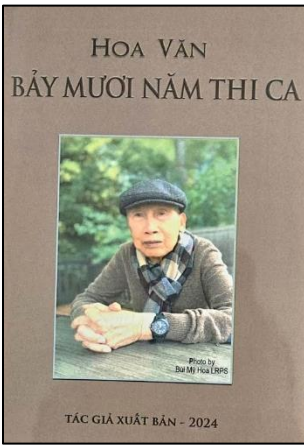
Đông về ngựa nản chân bon
Bốn phương tám hướng nắng dòn dậm xa
Buồn vui nào cũng dần qua
Nhìn quanh ngó quẩn chiều tà sương rơi

Chút tình thâm để ngậm ngùi
Chút tình riêng đẹp thơ đôi một dòng
Nhiều khi thân thế vô cùng
Tôi làm thơ để cõi lòng bay cao.

Hoa Vãn

06/22/2024

**CHÚC MỪNG THI SĨ HOA VĂN NGÔ VĂN HÒA VỪA CHO RA MẮT
TẬP THƠ "70 NĂM THI CA" – LIÊN LẠC: ngohoavan931@gmail.com**

*Thơ yêu người những mùa hoa
Biết bao giờ nữa mình qua cầu rồi
Tôi làm thơ gọi em ơi
Trăng còn soi sáng đường đời ta đi*

*Phủ tay hết tuổi xuân thì
Còn xanh xanh mộng còn chi chút hồng
Vẫn là có có không không
Trăm năm xin chớ bạc lòng với nhau*

*Làm thơ mong ý thêm giàu
Lời vui tiếng nhớ trước sau ngọt ngào
Mai này tròn giấc chiêm bao
Ôm thơ về cõi trăng sao trùng trùng .*

.SUỐI THƠ hay 70 năm thi ca
*Cuộc đời đưa đẩy đẩy đưa
Văn chương một bến Suối Thơ một dòng
Tình thơ không ngả nghiêng lòng
Bước chân chữ nghĩa vô cùng dấu hoa*

*Hồn thơ một hướng chan hoà
Nắng soi mặt lá bao la chập chùng
Cùng nhau cạn chén rượu mừng
Câu thơ con chữ hương lừng thể thân*

*Mùa hoa hạnh phúc tay cầm
Suối Thơ vàng lụa âm thầm cõi mơ
Trăng vơi trăng khuyết trăng mờ
Chiều rơi chầm chậm lời ca vô chừng*

*Ngọt ngào câu hát bỗng dừng
Chút tình trao gửi cho hồng áo thơ
Chữ yêu thương sáng đôi bờ
Hoa ân tình nở Suối Thơ ngập dòng*

*Tình đời chiu chặt sáng trong
Tình thơ tròn vẹn bước cùng lối hoa
Suối Thơ dưới ánh trăng ngà
Bài thơ dấu chỉ mực mà trăm năm...*

. CHÀO NHAU

*Chào nhau trên cõi đời này
Gió mưa quán quýt từ ngày mới ra
Chào nhau giữa cõi ta bà
Hay từ vô định muôn xa cội nguồn*

*Ở thì như đã vương tròn
Ở thì như đã vàng son với mình
Thế thôi cái chuyện nhân tình
Buông tay là hết buồn tênh cũng rồi*

*Tạ ơn đời nghiệp thơ đôi
Lời trao tiếng gửi câu cười bao dung
Tuổi tên đầu để chạnh lòng
Mai sau biệt biệt muôn trùng thế thôi.*

.LÀM THƠ ĐỂ VUI THÔI

*Tôi làm thơ để vui thôi
Văn chương thi phú rong chơi mấy phần
Thơ cao thơ thấp thơ thần
Vẫn là sương khói hồng trần bụi bay*

*Nhiều khi vũ trụ cuồng quay
Những cơn địa chấn vờn xoay phận người
Thơ tôi chung hướng chung đôi
Từng trang lục bát từng lời âu ca*

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đồng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

“BÉ VÀ HOA SEN” - Tranh: Nguyễn Sơn Germany

Mời quý vị thưởng thức: “MƯA CHIỀU KỶ NIỆM”

Sáng tác: **Duy Yên & Quốc Kỳ** - Tiếng hát: **Tâm Hảo**

 <https://www.youtube.com/watch?v=bz5JVt4-Ctk>

... Tiếng nhạc tình xao xuyến đôi tim

Mưa giao hòa nước mắt ân tình

Tay đan tay trong tiếng đàn trầm

Nhìn nhau nhưng không nói, sợ tình yêu chóng phai ...